

KIELI KESKUS TELUA

1/1993

Language Centre News

Kolumninvaltaajat	3
Skenaarioita suunnitellen kielitaitoon? Strateginen interaktionismi vieraiden kielten opetuksessa Jopi Nyman	4
Visit to CRAPEL, Université de Nancy II and IATEFL Silver Jubilee Conference Jane Honka	10
Intercultural Communication: soveltavaa kielitiedettä Tampereella Aloittelevan opiskelijan näkökulma Taina Neuvonen	14
A postgraduate's view Hanna Niiranen	16
Poimintoja Kasvatustieteen päiviltä Sirkka Laihiala-Kankainen	18
TIEDOTUKSIA - INFORMATION	
Korkeakoulujen kielikeskus tiedottaa	21
Nauhoitepalvelu tiedottaa	22
ENGLISH SUMMARY	33

KIELIKESKUSTELUA

Language Centre News

Julkaisija:

Korkeakoulujen kielikeskus
Jyväskylän yliopisto
PL 35
40351 Jyväskylä
Telefax 941-603 521

Vastaava

toimittaja:

Hannele Dufva
puh. 941-603 535
E-mail: dufva@finjyu.bitnet

Toimittajat:

Minna-Riitta Luukka
puh. 941-603 533
E-mail: luukka@finjyu.bitnet

Sabine Ylönen

tel. 941-603 534
E-mail: sabyl@jylk.jyu.fi,
sabyl@tukki.jyu.fi

Ilmoitukset:

Helena Valtanen
puh. 941-603 542
E-mail: valtanen@jyu.fi

Ilmestyy 10 kertaa vuodessa
Tilaushinnat 1993:
Vuosikerta 70 mk
Ulkomaat 100 mk

Ilmoitushinnat:
1/1 s. 1000 mk
1/2 s. 500 mk
Materiaalin tulee olla toimituksessa ilmestymiskuukautta edeltävän kuun 15. päivään mennessä.

Uutisista keskusteluksi?

Kielikeskusuutisia -lehden nimi on muuttunut: uusi nimemme on Kielikeskustelua. Vaikka emme aiokaan toteuttaa mitään radikaalia linjauudistusta, toivomme nimenmuutoksen myötä voivamme herättää entistä enemmän keskustelua. Sitä virittelee myös uusi pakinoitsijanimimerkkimme Kolumninvaltaajat, joka valtaa tästedes lehdes-tämme palstatilaa itselleen ja huomioilleen.

Vastaavana toimittajanamme toiminut Minna-Riitta Luukka siirtyy lepovuoroon, ja luovuttaa tehtävän Hannele Dufvalle. Minna-Riitta Luukka jatkaa edelleen toimittajana samoin kuin Helena Valtanen, joka huolehtii ilmoituksista ja tiedotuksista. Sabine Ylönen keskittyy erityisesti saksankielisiin artikkeleihin.

Tilaushintaamme ei lama ole iskenyt. Vuodeksi 1993 saa 10 numeroa ällistyttävän halpaan 70 mk:n hintaan. AFinLA:n jäsenille lehti sisältyy edelleen yhdistyksen jäsenmaksuun. Kaupallisista ilmoituksista veloitamme kannessa ilmoitetun hinnan, ei-kaupalliset ja tieteelliset ilmoitukset - esimerkiksi seminaareista ja kongresseista - julkaisemme edelleen veloituksetta aina kun ne lehteen mahtuvat.

Toivomme edelleen lukijoitamme mukaan kirjoittamaan. Julkaisemme mielellämme juttuja opetuskokeiluista, seminaareista ja vierailuista. Raportoimme lyhyesti tutkimuksesta sekä otamme vastaan kirja-arviointeja. Tekstejä julkaisemme kaikilla osaamillamme kielillä. Ota rohkeasti yhteyttä toimittajiin.

Hyvää uutta vuotta 1993!

Kielikeskustelun toimitustiimi

THE HISTORY OF THE

The first part of the history of the world is the history of the human race. It is a history of the struggle for existence, of the fight for power, of the search for knowledge, and of the quest for happiness. It is a history of the triumph of the strong over the weak, of the victory of the few over the many, and of the conquest of the world by man.

The second part of the history of the world is the history of the human mind. It is a history of the discovery of truth, of the development of science, and of the growth of civilization. It is a history of the triumph of reason over superstition, of the victory of knowledge over ignorance, and of the conquest of the world by the human intellect.

The third part of the history of the world is the history of the human soul. It is a history of the search for meaning, of the quest for purpose, and of the struggle for redemption. It is a history of the triumph of faith over doubt, of the victory of love over hate, and of the conquest of the world by the human spirit.

The fourth part of the history of the world is the history of the human future. It is a history of the hope for a better world, of the dream of a brighter future, and of the quest for a more just society. It is a history of the triumph of hope over despair, of the victory of faith over fear, and of the conquest of the world by the human imagination.

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

KOLUMNINVALTAAJAT



Suomalaiset - Euroopan sivistynein luonnonkansa? - ovat nyt menossa Eurooppaan. Jotta pääsisimme yhteyteen 'eurooppalaisten' (= varakkaiden saksalaisten liikemiesten, ranskalaisten intellektuellien ja älykköbrittien) kanssa meidän on opittava myös viestimään eurotyyliin ja hyljättävä kokonaan oma periferinen ja umpiperäinen kommunikaatiomme.

Kuten tunnettua, suomalainen ei osaa kunnolla puhua edes äidinkieltään - hänellä on kovin kankea kieli ja velto ääntämys. Suomalaisen on vaikea ilmaista ajatuksiaan sujuvasti ja selkeästi, ja tämä taas johtuu kansanluonteen hitaudesta ja jähmeystä. Ehkäpä niitä ajatuksia ei siis juuri olekaan, tai ainakin ne ovat sen sortisia, ettei niillä kannata kuulijaa vaivata.

Suomalainen luottaa vain painettuun sanaan, mutta valitettavasti suomalaisen kirjallisista tekeleistä puuttuu tyystin tekstuaalinen rakenne ja - mikä pahinta - intellektuaalinen tyyli. Suomalaisen kynästä pääsee vain pitkäpiimäistä kuvausta, varovaista epäselvää yninää, josta älyn säihke ja debatti on kaukana. Sellaista tekstiä ei kukaan muu Euroopassa kirjoita.

Mutta eipä suju eurorupattelukaan. Suomalainenhan ei osaa rupattelun eli small-talkin jaloa taitoa ja nyhjöttää nurkassa kahden perusilmeensä - vakavan ja vakavamman - kanssa ja vaikenee, vaikenee ja vaikenee. Toisaalta ehkä kukaan ei haluaisikaan puhua huonosti pukeutuvan (miehet tennisukissa, naiset polvisukissa...) ja kenties kännisen suomalaisen kanssa. Onneksi suomalaiset eivät haluakaan ryhtyä juttusille muiden kanssa. Mikäli suomalainen kuitenkin pakosta joutuu osallistumaan keskusteluun, on hänen käytöksensä ainutlaatuista: suomalainen ei innostu, ei keskeytä, ei osaa ottaa puheenvuoroa, ei hymyile, ei näytä edes kuuntelevan. Suomalainen suunnittelee, mitä puolen tunnin kuluttua voisi sanoa. Suomalainen nonverbaalikka on luku sinänsä. Lyhyesti sanottuna: suomalainen ei viesti nonverbaalisesti.

Keskustelua euroihmisten kanssa vaikeuttaa tietysti suomalaisten olematon kielitaito. Tankeroenglannilla olisikin mahdotonta selviytyä. Onneksi suomalainen tietää tämän. Kaikki muut eurooppalaisethan albaanista islantilaiseen hallitsevat moitteettomasti englannin. Kuunnelkaapa vaikka ranskalaisen täydellistä englannin ääntämystä! Suomalaisen surkeaa kielipäätä selittää ehkä osaltaan mahdottoman kompleksinen ja tyystin kaikista muista kielistä poikkeava äidinkieli.

Suomalaisen olisikin kiireimmiten luovuttava kotikutoisista kommunikaatiomalleistaan ja siirryttävä tuohon vilkkaaseen, sujuvaan ja älyllisesti säkenöivään ajatustenvaihtoon muiden eurooppalaisten - baskin, kreikan, venäjän, friisin tai saamenpuhujien - kanssa. Tässä varmasti auttaa, jos yrittää unohtaa hankalan äidinkieltensä ja siirtyy suoraan englannin käyttöön. Ehkä jonakin päivänä myös saksalaiset ja ranskalaiset ottavat suomalaisista mallia...?

SKENAARIOITA SUUNNITELLEN KIELITAITOON? STRATEGINEN INTERAKTIONISMI VIERAIDEN KIELEN OPETUKSESSA

Jopi Nyman
Joensuun yliopisto

Delawaren yliopistossa vaikuttaneen Robert DiPietron kehittämä strateginen interaktionismi (SI) tai skenaario-menetelmä on Suomessa varsin vähälle huomiolle jäänyt vieraan kielen opetusmetodi. Menetelmällä tuntuisi kuitenkin olevan soveltamismahdollisuuksia, sillä se korostaa oppilaiden aktiivista kielenkäyttöä. Tässä artikkelissa esittelen lyhyesti skenaario-menetelmää ja selvitän sen keskeisiä opetusperiaatteita lähinnä Di Pietron teoksessa Strategic Interaction: Learning Languages through Scenarios (1987) esittämien havaintojen pohjalta.

Vuorovaikutusta ja kognitiota

Di Pietron mukaan strateginen interaktionismi pyrkii siihen, että oppilaat oppivat käyttämään kieltä tarkoituksellisesti ja taidokkaasti kommunikoidakseen toisten ihmisten kanssa. Opetuksessa korostuukin erityisesti puhuminen luonnollisen kaltaisissa tilanteissa: oppilaat suunnittelevat ja esittävät pienoishäytelmiä eli lähinnä tosielämään pohjautuvia simulaatioita. Ihanneolosuhteissa oppikirja ei ole välttämätön.

Suullisen tuottamisen ei tule kuitenkaan olla täysin spontaania, vaan sen tulee perustua suunnitteluun ja tietoiseen pohdintaan. Tässä mielessä skenaario-menetelmä on yhteydessä kognitiivisen psykologian oppimiskäsitykseen: oppimisen voi ajatella tapahtuvan sekä omaa että muiden tuotoksia tarkastelemalla ja reflektoiden. Myönteillen Vygotskyn ajatuksia kielestä sosiaalisena toimintana Di Pietro esittää, että dialogimuotoisten harjoitusten avulla oppilaat tutustuvat sekä kohdekielen rakenteeseen, kielen merkitykseen

kommunikaatiotilanteessa että omiin tunteisiinsa ja tuotoksiinsa. Vieraalla kielellä on siis ensisijaisesti kommunikaatioarvoa, ja kielen rakenteet ovat alisteisia sosiaaliselle vuorovaikutukselle.

Jo skenaario käsitteenä hahmottaa ihmisen toiminnan tietynlaisia skeemoja noudattavaksi. Kognitiivisen kielenoppimisteorian mukaan oppimisprosessissa uutta ainesta liitetään tietoisesti entiseen jo muistissa olevaan tietoon (ks. Titone ja Danesi 1985). Myös skenaariomallissa uusi aines liittyy entiseen: ratkaistessaan kielen avulla interaktioon liittyvää ongelmaa, esimerkiksi toimintaansa presidentin roolissa valtiovierailulla, oppilas hahmottaa kommunikaatioprosessin kulkua vieraalla kielellä. Tilanteeseen liittyvän kielen pohtiminen ja tarkasteleminen tuo oppilaalle läpinäkyväksi vieraan kielen merkityksen sosiaalisissa tilanteissa, jolloin kielikin opitaan kokemuksen ja sen merkityksen kautta.

Kohti uusia rooleja

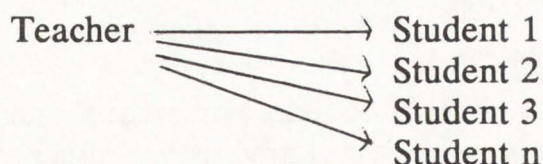
Littlewood (1988) on luonnehtinut skenaariomenetelmää interaktiiviseksi opetusmenetelmäksi, sillä se asettaa luokahuonetilanteessakin kommunikaation rakenteiden edelle. Di Pietrolle interaktio ei kuitenkaan ole ensisijaisesti opettajan ja oppilaan välistä, vaan oppilaiden keskeistä. Hän pyrkiikin korvaamaan perinteisen opettajakeskeisen viestintätilanteen mallin esittämällä ns. strategisen interaktionismin viestintämallin (kuviokuva 1). Skenaario-menetelmän periaatteita noudattavassa luokassa kullakin osanottajalla on monia rooleja: opettaja on valmentaja, konsultti ja tarkkailija.

Oppilaat puolestaan osallistuvat erilaisiin roolileikkeihin, pyytävät ja antavat

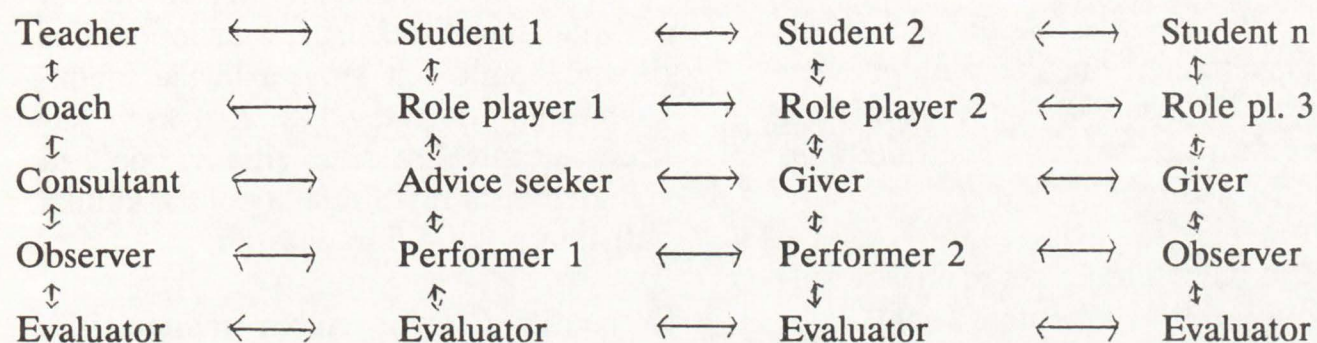
neuvoja ja arvioivat omaa ja toistensa suoriutumista.

Kuvio 1. Di Pietron (1987) käsitys luokkahuoneinteraktiosta:

Perinteisen luokan interaktiomalli:



Skenaario-luokan interaktiomalli:



Mininäytelmiä oppitunnilla

Di Pietron metodi pohjautuu skenaarion käsitteeseen. Skenaariot ovat lähinnä mininäytelmiä, jotka peilaavat todellisen elämän tilanteita. Mininäytelmään liittyy jotain yllättävästi tapahtuvaa ja ennakoimatonta, minkä ratkaiseminen vaatii vieraan kielen käyttämistä. Skenaario-näytelmät muodostavatkin koko strategisen interaktionismin ytimen. Niiden avulla oppilaat tuottavat kohdekielistä diskurssia, joka Di Pietron mukaan "tuo ilmi todellisen elämän dramaattisuuden".

Skenaario motivoi oppilaita keskustelemaan tarkoituksenmukaisesti toistensa kanssa asettamalla heidät tietynlaisiin rooleihin. Onnistuessaan skenaario tuo jopa dramaattista jännitettä luokkahuoneeseen: esimerkiksi täyteenvarattua lentokonetta käsittelevään skenaarioon ei ole valmista toimintamallia. Tämä lopputuloksen epävarmuus johtaa hänen mielestään siihen, että oppilaat oppivat käyt-

tämään kohdekieltä mahdollisimman strategisesti. Di Pietro korostaa, että oppilaat toimivat tilanteissa omina henkilöinä, eivät fiktiivisinä hahmoina.

Tosielämästä skenaariot eroavat lähinnä siinä, että oppilailla on mahdollisuus keskustella ja suunnitella etukäteen, millä tavoin he pyrkivät tavoitteihinsa. Epäonnistunut simulaatio voidaan myös keskeyttää ja epäonnistumisen syitä pohdita yhdessä. Di Pietron mukaan simulaatiotilanteen jälkeen koko ryhmä voi osallistua keskusteluun, jossa pohditaan ryhmien edustajien onnistumista, strategioiden valintaa tai vaikkapa käytettyä kieliainesta.

Skenaario-menetelmä alkaa simulaatioiden suunnittelulla eli roolikorttien laatimisella. Varsinaisessa luokkatilanteessa on kolme erillistä vaihetta. Aluksi oppilaat harjoittelevat ryhmissä tehtäviään (1. *rehearsal*), kunnes tuntevat olevansa valmiita niiden suorittamiseen

(2. **performance**). Opetustilanteeseen kuuluu olennaisena osana jälkikeskustelu (3. **debriefing**), jossa pohditaan suoritettua tehtävän onnistumista ja tarkastellaan opittua ainesta. Tämän tarkoituksena on auttaa opitun prosessoimisessa.

Roolipelistä skenaarioksi

Tavalliset roolipelit tai simulaatiot (Olet postissa ostamassa merkkejä. Kuinka toimit?) voidaan laajentaa skenaarioiksi ottamalla tilanteeseen mukaan toinen henkilö, jolla on erilaiset tavoitteet. Tämä mahdollistaa todellisen vuorovaikutuksen, sillä toisen henkilön mukaantulolla saavutetaan ennakoimattomuuden elementti. Tällä tavalla harjoitustilanteet alkavat muistuttaa aitoja viestintätilanteita.

Skenaario-menetelmän roolipeleissä kullakin osallistujalla on oma henkilökohtainen toimintasuunnitelma eli selkeä tavoite. Jokaiselle osallistujalle annetaan oma ohjeensa roolikortilla. Di Pietro (1987) antaa skenaariosta seuraavanlaisen esimerkin. Kyseessä on ns. kahden hengen skenaario, jossa kumpikin osallistuja saa oman roolikortin. Oppilaat pohtivat ryhmässä mahdollisia oman roolinsa toimintavaihtoehtoja ja valittuaan sopivan strategian he kamppailevat edustajansa välityksellä toista ryhmää vastaan. Kyse on toimintastrategioiden ennakoinnista ja mahdollisimman moneen "entä jos toinen osapuoli tekeekin tällä tavoin?" -kysymyksen vastaamisesta. Oppilaiden tehtävänä on pyrkiä ennakoimaan mahdollisimman monta erilaista toimintamallia, joita vastapuoli saattaa käyttää.

Roolikortti 1: You have been assigned to write an important report. It is due in the boss's office tomorrow. However, if you could have an additional day, it would be a much better report. Prepare to discuss the matter with your boss.

Roolikortti 2: A meeting with an important client has been pushed up from tomorrow to this afternoon. As a result, the report being written by your assistant is needed today rather than tomorrow, as originally planned. How will you encourage your assistant to speed up the writing of your report without endangering its quality?

Tämä on hyvä esimerkki skenaario-menetelmän pyrkimyksistä. Näillä roolikorteilla annetuilla ohjeilla on yhteinen konteksti, mutta kummallakin osapuolella on oma tavoitteensa. Tähänkään skenaarioon ei ole yhtä ainoaa ratkaisua, vaan lopputulos riippuu oppilaiden kyvystä löytää tehokkaita toimintastrategioita. Esityksen jälkeen voidaan yhdessä miettiä mahdollisia vaihtoehtoisia ratkaisuja ja pohtia, kuinka tiettyihin ratkaisuihin päästiin.

Skenaarioita on hyvinkin monenlaisia. Edellämainitun kaksiroolisen lisäksi on mahdollista hyödyntää useammankin henkilön skenaarioita. Jokaisella henkilöahmolla on kuitenkin oltava hyvä syy olla mukana skenaariossa, sillä lisähenkilöitä ei saa käyttää ainoastaan taustahahmoina. Myös koko luokan yhteiset ryhmäskenaariot ovat mahdollisia. Di Pietro antaa esimerkiksi bussissa tapahtuvan skenaarion nimeltä "The Snake in the Sack", jossa matkustajan laukusta luikertelee esiin käärme.

Skenaarioissa on myös erikoistyyppejä: näitä edustavat muun muassa tiedon käsittelyä vaativat, esimerkiksi kartoille tai aikatauluille pohjautuvia skenaariot. Lisäksi Di Pietro käsittelee myös avoimen lopun skenaarioita, joissa joukko skenaarioita liittyy toisiinsa episodisesti. Seuraavassa lyhennetty versio eräästä Di Pietron avoimen lopun skenaariosta:

1. A joutuu illalliselle pomonsa ja asiakkaansa kanssa, jolloin hän joutuu perumaan illallistapaamisensa sulhasensa kanssa.

B:n morsian soittaa ja peruuttaa illallistapaamisen.

2. B:n kaupunkiin saapunut sisar soittaa ja haluaa ulos syömään.

C on liikematkalla ja pyytää veljensä ulos.

3. A on illallisella pomon ja asiakkaan kanssa, mutta pomo joutuu yllättäen lähtemään. Pian sulhanen saapuu ravintolaan vieraan naisen kanssa.

B saapuu samaan ravintolaan C:n kanssa ja löytää morsiamensa vieraan miehen seurasta.

DiLaura Morrisin (1987) mukaan skenaarioiden aiheita on syytä vaihdella ikäryhmittäin: nuoret innostuvat helpommin esimerkiksi urheiluun tai treffeihin liittyvistä skenaarioista kuin liikeneuvotteluista.

Skenaarioiden pelisäännöt

Skenaarioita harjoitellaan ryhmissä, ja kullekin oppilasryhmälle annetaan yksi rooli. Oppilaat saavat itse muodostaa ryhmänsä, ei kuitenkaan yli kahdeksaa henkeä, sillä kommunikaatio rikkoutuu. Esimerkiksi 42:n oppilaan luokassa kolme kahden hengen skenaariota riittää (7 oppilasta pohtii yhtä roolia). Solidaarisuuden vahvistamiseksi oppilaat työskentelevät ympyrässä keskittyen oman ryhmänsä tehtävän pohdintaan. Samaa skenaariota ratkaisevat ryhmät sijoitetaan mahdollisimman kauaksi toisistaan, vaikkapa eri nurkkiin. Tässä vaiheessa ryhmien välillä ei tulisi olla yhteistyötä.

Skenaarioita kannattaa valmistella ryhmätyönä, sillä silloin saavutetaan tiettyjä etuja kuten muun muassa vapaa ilmapiiri, erilaisten oppimistyylien vertailu. Ryhmässä mahdollistuu myös yhteistoiminnallinen oppiminen. Ihannetapauksessa ryhmä valmistelee skenaarionsa kohdekielillä.

Di Pietron mukaan tietyistä periaatteista on pidettävä kiinni, jos opetuksessa halutaan onnistua:

1. Koko ryhmän on ymmärrettävä heille annettu tehtävä eli tehtävä on annettava mieluiten kirjallisena.
2. Oppilaiden on tuotettava lopullinen versio aina vieraalla kielellä, vaikka ryhmässä saatetaankin käyttää äidin kieltä.
3. Ryhmien on pohdittava kaikki mahdolliset toiminnan vaihtoehdot ja vastapuolen reaktiot niihin.
4. Yksi osallistuja valittava esittämään ryhmälle annettu rooli esitysvaiheessa.
5. Ryhmän on pystyttävä perustelevaan, kuinka he ovat päätyneet tiettyyn lopputulokseen.

Opettajan tehtäviin kuuluu ryhmien dynamiikan tarkkailu ja mahdollisesti ryhmäjaon tekeminen. Opettajan on myös oltava valmiina antamassa apua sekä toimintamallien keksimisessä että kielellisten ongelmien ratkaisussa. Selitykset eivät kuitenkaan saa olla liian pitkiä. Opettajan rooli tuntuisi korostuvan lähinnä opitun aineksen jälkikäsitelyssä, vaikka opettajalla onkin jo valmisteluvaiheessa oltava valmiina kohdekielisiä idiomeja, joita oppilaat kyselevät.

Harjoitteluvaiheessa oppilaat saattavat käsitellä tehtävänsä monin eri tavoin, mikä opettajan täytyy hyväksyä: yhtä ja oikeaa ongelmanratkaisutapaa ei ole. DiLaura Morrisin (1987) mukaan tästä saattaa aiheutua myös ongelmia, sillä perinteisiin työtapoihin tottuneet oppilaat saattavat ajoittain vaatia selviä sääntöjä.

Suoritusvaiheessa ryhmä valitsee oman edustajansa, joka kohtaa toisen ryhmän edustajan. Vaikka kumpikin ryhmä on suunnitellut oman strategiansa, niin tilanteen ratkaiseminen voi olla ongelmallista, jos kyseessä oleva skenaario ei ole yksin-

kertainen kaupassa käyntiä simuloiva, vaan se käsittelee esimerkiksi elämän tapaa tai -arvoja. Itse esityksen suorittaminen kestää keskimäärin 5 minuuttia yhtä skenaarion esityskertaa kohden. Skenaarion toistaminen vähentää Di Pietron mukaan virheitä ja tuottaa sujuvuutta.

Itse opittavaan ainekseen kuuluu ratkaisuun ongelmaan liittyvän kieliaineen ohella myös keskustelussa tarvittavia erilaisia sosiaalisia tai kulttuurisia konventioita. Näitä ovat muun muassa aiheen vaihtoa tai keskustelun perinteisiä mekanismeja (avausta, lopetusta tai vuorovaihtoa) ilmaisevat fraasit kuten "By the way", "Do you mind if we change the subject?" ja "That reminds me". Di Pietro tuntuu pyrkivän autenttiseen ja luontevaan suulliseen ilmaisuun, ja menetelmän avulla pystytään ehkä jopa auttamaan oppilaita ymmärtämään kulttuurien välisten viestintävaikeuksien syitä. Di Pietro ehdottaakin, että sekä oppilaiden tuotoksia että kieltä äidinkielenään puhuvien tuotoksia voidaan tarkkailla esimerkiksi videolta, jolloin voidaan kiinnittää huomiota mahdollisiin eroihin.

Sovelluksia

Kielenopetuksessa ei ole olemassa yhtä ja oikeaa toimintamallia. Di Pietron mukaan skenario-menetelmä toimii mainiosti osana muuta opetusta, ja se tuntuisi mainiosti soveltuvan erityisesti kommunikaatiotaitojen kehittämiseen. Skenaariota ei ole välttämätöntä käyttää ainoana menetelmänä, vaan siihen on mahdollista liittää esimerkiksi käytössä olevan tekstikirjan kielioppia. Oppikirjan avulla on mahdollista myös syventää kommunikaatiotilanteisiin liittyvien aihepiirien kuten matkustamisen, asioinnin tai koulutuksen terminologiaa. Strategisen interaktionismin menetelmällistä sallivuutta ja mukautuvuutta Khanji (1987) pitääkin menetelmän parhaana puolena. Toisaalla Di Pietron menetelmässä korostuu oppijan oma aktiivisuus: vastuuta oppimisesta siirretään

opettajalta oppilaille. Tämä ajatus onkin ollut eräs viime vuosien vieraiden kielten opetusta koskevan keskustelun pääteemoista.

Di Pietro on soveltanut menetelmäänsä myös kirjallisuuden opetukseen esimerkiksi ottamalla jossain kirjallisessa teoksessa esiintyvä tilanne skenaarion pohjaksi. Oppilaiden tehtävänä voi tällöin olla samaistuminen tekstin henkilöihin ja tekstin kuvaamien ongelmien ratkaiseminen. Näin kirjallisuus saattaa tulla lähemmäksi oppilaan kokemusmaailmaa ja sisäistyä uudella tavalla.

Arviointia

Kielenopetuksen innovatiivisia menetelmiä kritisoidaan yleensä tehokkuuden tai tuloksellisuuden näkökulmasta. Di Pietron menetelmää on onnistuneesti sovellettu erityisesti Yhdysvalloissa. Yläastetasolla menetelmää käyttäneen DiLaura Morrisin (1987) mukaan menetelmä osoittautui tehokkaaksi hieman edistyneempien oppilaiden opetuksessa, sillä nuorempien oppilaiden riippuvuus opettajasta saattaa joskus vaikeuttaa metodin korostamaa itsenäistä työskentelyä.

Strategista interaktionismia ja kielioppipohjaista opetusta yhdistänyt Puhl (1987) on havainnut, että jokin tietty skenario ei välttämättä tuotakaan juuri niitä kielellisiä rakenteita, joita sen on haluttu harjoittavan. Hän kuitenkin huomauttaa, että Di Pietron menetelmä edistää aiheeseen liittyvien rakenteiden käyttöä ja siten oppimista. Sekä DiLaura Morris että Pohl keskittävät kritiikkinsä skenario-menetelmän tapaan jättää kielioppi kommunikaation tasalle. Sen sijaan erityisesti DiLaura Morris (1987) kiittää skenario-menetelmän luokkahuoneilmapiirin stressittömyyttä, millä lienee ollut motivoivia vaikutuksia.

Skenario-menetelmä ei työtapana ole mullistava, mutta Di Pietro laajentaa perinteisen roolipelin keinoja. Menetel-

män soveltaminen ei tuntuisi olevan erityisen hankalaa: opettajan on kohtuullisen helppo laatia uusia skenaarioita itsekkin ja myös perinteisiä roolipelejä voi laajentaa skenaarion periaatteita vastaaviksi kiinnittämällä enemmän huomiota itse kommunikaatiotilanteeseen ja korostamalla tehtävän jälkikäsitteilyä.

Skenaario-menetelmän innovatiivisuus pohjautuu ajattelun ja kognitiivisten taitojen kehittämiseen ja vaihtoehtoisten toimintamallien löytämisen korostamiseen. Erilaisten strategioiden pohtiminen tuntuisi myös kehittävän oppilaan kykyjä löytää erilaisia tapoja toimia luonnollisissa tilanteissa. Di Pietron menetelmälle tyypillinen kommunikaation korostaminen tuntuisi toimivan erityisesti suullisen kieli- taidon kehittämisessä. Onnistuessaan vaikean ongelman ratkaisussa oppilas voi kokea aitoa keksimisen iloa, mikä saattaa edistää myönteistä suhtautumista sekä vieraaseen kieleen että sen edustajiin. Ehkäpä Di Pietron menetelmän avulla olisi mahdollista kiinnittää lisää huomiota kulttuurien välisen viestinnän onnistumiseen ja eri ihmisryhmien toisistaan poikkeaviin kommunikaatiostrategioihin.

Lähteet:

- DiLaura Morris, S. 1987. Field Test of Strategic Interaction. Teoksessa Lantolf ja Labarca 1987: *Research in Second Language Learning*, 134-140.
- Khanji, R. 1987. Strategic Interaction: Bridging the Gap between Classical and Conversational Arabic in the Classroom. Teoksessa Lantolf ja Labarca 1987: *Research in Second Language Learning*, 150-155.
- Lantolf, J.P. & Labarca, A. (toim.) 1987. *Research in Second Language Learning: Focus on the Classroom*. Norwood, New Jersey: Ablex Publishing Company.
- Littlewood, W. 1987. Review: Robert J. Di Pietro: Strategic Interaction: Learning Languages through Scenarios and Wilga M. Rivers (ed.) Interactive Language Teaching. *Applied Linguistics* 9/3. 324-327.
- Di Pietro, R.J. 1987. *Strategic Interaction: Learning Languages through Scenarios*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Puhl, C.A. 1987. Delaware Technical and Community College, Integrating Communicative and Rule-Based Methodologies through the Scenarios of Strategic Interaction. Teoksessa Lantolf ja Labarca 1987: *Research in Second Language Learning*, 141-149.
- Titone, R. & Danesi, M. 1985. *Applied Psycholinguistics. An Introduction to the Psychology of Language Learning and Teaching*. Toronto: University of Toronto Press.

**VISIT TO CRAPEL, UNIVERSITÉ DE NANCY II
AND
IATEFL SILVER JUBILEE CONFERENCE,
Lille, France 23-26 October 1992**

Jane Honka

Jane Honka, Flis Kjisik, John Langille, Nanette Lindeberg, Pearl Lönnfors, Joan Nordlund

Professors Henri Holec and Philip Riley are familiar names to many of us working in the language centres. Last October, Professor Holec played a leading role in the "Focus on the Learner" Oral Skills Workshop in Turku, and a visit to CRAPEL, the centre of which he is the head, was already talked about then. The opportunity presented itself, in connection with the Lille IATEFL Conference, to visit the language teaching research institution which has become synonymous with the words "autonomous learning".

C.R.A.P.E.L. - Centre de Recherches et d'Applications Pédagogiques En Langues - was surprising on many counts. The centre has largely been set up through a high degree of commitment and extra work -both professors hold posts elsewhere in the university, as do the other people doing research there (12 in all). Teaching is seen as necessarily going hand in hand with research, so classroom research on language teaching and learning is important. The annual periodical "Melanges" brings together the results of both of these functions, language teaching research and its applications, particularly in the field of learner autonomy.

The famous "Sound and Vision Library" which we expected to see was taken over a year ago by the philology departments of the university, and now offers a number of languages for self access. CRAPEL interest in the self access centre has not disappeared, we were told, but

the focus has perhaps shifted. Lack of software (new authentic material) and the "human" element were mentioned as drawbacks.

Tailor-made LSP language courses (usually English) are often commissioned from CRAPEL by French companies, sometimes involving teachers from CRAPEL travelling to Paris. French as a Foreign Language is also taught, and teacher training courses are often held for foreign teachers of French from abroad. Groups pay for the courses directly to CRAPEL which is largely self-financing. Advertising takes place by word of mouth; courses are cheaper than private language courses. MA students are also employed as teachers, interestingly enough paid at the same rate as qualified teachers.

Earlier, evening classes for adult learners were offered; these have now been replaced by encouraging individual (or group) autonomous learning instead. Counsellors at CRAPEL develop, with the learner, self-study packages, usually 3-month, often twice as long. For the fee, the learner receives 9-10 hours of counselling, 9 hours discussion with a native speaker (not a teacher) and free access to the resource centre material for home loan. In the future, training in language counselling, as part of learner training, may become more important. Preparing ERASMUS exchange students for their studies abroad, particularly cultural orientation, would seem to be a current concern for university students

from Nancy as well as Finland, and we agreed on a mutual exchange of information and cooperation in the future.

Last but not least, the friendly relaxed atmosphere and warm reception that we received combined to make the visit not only interesting but extremely enjoyable. Our thanks go especially to Michel (Sam) Cembalo, Marie-José Gremmo, Odile Regent, Philip Riley, and naturally Henri Holec, for giving us so much of their valuable time.

And so to Lille, 400 km away. The British-based International Association of Teachers of English as a Foreign Language (IATEFL) celebrated its Silver Jubilee (25 years) in France, the first time an IATEFL conference has been held there. Most participants agreed that Lille was a good choice for the conference: a surprisingly attractive town close to the English Channel; a short distance from the South of England (soon to be even shorter with the Tunnel); and within easy reach for other participants, Brussels and Paris soon to be even closer with the fast TGV trains. The October Festival de Lille with its theme "Great Britain", complete with Scottish Bagpipe Parade, made distances seem still less important.

One thousand participants from 70 different countries gathered for the 4-day conference at EDHEC, one of the top business schools in France, and the Catholic University of Lille (the CATHO). With over 20 presentations taking place concurrently throughout each day, together with various plenary sessions, SIG (Special Interest Groups) and Branch and Affiliate meetings, Jobshop notice board, Poster Forum and a large Book Exhibition in the Chapel, the choice of activities was overwhelming; reading the programme a major activity in itself. The six of us (all former chairs of the Working Group for In-service Training) were glad that the Oral Skills

Workshops are still fairly modest and manageable affairs!

Flis Kjisik, secretary of the recently-established IATEFL Finnish Branch, spent much of the conference in branch and affiliate meetings. One of the main outcomes of the Conference was the decision to establish a Nordic-Baltic Group, with the Finnish Branch (the only branch in the area so far) leading the way. Interest was expressed by other participants from Sweden, Iceland, Estonia, Latvia and Lithuania. A meeting will be held in March 1993 in Riiga, Latvia, with Chris Kennedy, Chair of IATEFL, enthusiastically planning to attend.

The opportunity to talk and share ideas with other teachers from other countries is one of the obvious advantages of such a conference. Two such opportunities were, however, closer to home. Tuula Penttilä, Chair of the English (School)Teachers' Association, attended the conference, and we discovered many areas of common interest, which may lead to future cooperation. A more disturbing discussion with English teachers from one of the newly-created universities in Britain focused on problems experienced by Finnish ERASMUS students studying there: poor writing skills, lack of participation and general cultural disorientation had led, we felt, to perhaps a wrong assessment of the students' overall language abilities (rated intermediate/pre-intermediate out of a total of 250 foreign students). The need for preparatory courses came up in the discussion, and cooperation will continue with that particular university. Setting up a new SIG dealing with student exchange was suggested, and whilst this may present some bureaucratic obstacles, the idea is under way. Informal contacts will continue meanwhile.

It would be impossible to do justice to all the many presentations, themes and

ideas talked about at the conference. Even within our own particular group, we attended different sessions. Our common interests included academic writing, self access and cross-cultural communication and there were many presentations on various aspects of these themes.

Cross-cultural communication was the title of the BBC recorded (radio) colloquium with Professors Henry Widdowson and Wilga Rivers, and Susan Stempleski amongst others discussing the issue. A definition of culture (macro/micro, Culture or culture?) was deliberated over. Agreement was reached that EFL teachers should be engaged in awareness/consciousness raising about one's own and the target culture (C and c) with the notion of appropriacy extended to include the many varieties of English (Rivers: not only DWEM culture = Dead White European Males).

Wilga Rivers also gave the Peter Stevens Memorial Lecture entitled "Effective Communicators or Chickens without bones" which was not only amusing as the title suggests but also gave an overview of recent research into cognitive psychology and its applications in language teaching/learning.

Both of the themes of learning to learn (awareness of language learning strategies) and socio-cultural competence, together with verbal exchange patterns, have been recognised as important areas in the revised Council of Europe Threshold Level (1990). Most of our students in the language centres should have arrived at this level already (after 375 hours of language learning), however it was interesting to hear about the new revision reflecting current practice. The 1975 Threshold Level particularly specified Notions (General and Specific) and Functions. This revision is therefore important in acknowledging what we have already been supplementing and moving towards. The new revision was mentioned in at least two presentations (Peter

Hargreaves, Cambridge UCLES, and Simon Greenall, freelance UK).

"The Invisible Problem: cross-cultural factors in English for international communication" was an interesting presentation by Nigel Ewington linking anthropology (particularly the work of Hofstede), and language teaching/learning. Less interesting perhaps were the presentations on self access. Felicity O'Dell (Eurocentres, Cambridge) in talking about 3 different modes for exploiting a self-access centre presented a rather discouraging picture. David Killick of Leeds Metropolitan University Language Centre led a workshop (timetabled last in the programme) on "Autonomous learning: self-access pathways". Cataloguing, storage and retrieval systems, roles of learners, teachers and materials, planning work records and pathways were all discussed in group work.

There were numerous sessions on writing. Team writing and its advantages were described, and a workshop on writing in the workplace was enjoyed by the three people who attended. Marian Sarofim from the American University in Cairo, Egypt, presented a writing course where students, under guidance, corrected and analyzed their own writing, and compiled their own writing "handbook" for future reference. Steven McDonough from the University of Essex reported his research on protocol analysis in summary writing using "think aloud" techniques. He suggested that this revealed more about summary production than is revealed in the analysis of the summaries themselves.

One omission that perhaps our colleagues in the Schools of Business Administration should take note of is the CEMS "Euromanagement" training in European Management Schools taking place in 10 European countries (not Finland!). With a written/oral examination in 2 languages and international experience of at least 6 months, it would seem that this might be

a worthwhile scheme for future Finnish Euromanagers. Tricia Smith (ESADE, Barcelona) and Lucy Loerzer, (Stockholm School of Economics), in giving a joint presentation, pointed the way towards less local solutions. Also on the subject of business, Nick Flynn (ESADE, Barcelona) described a wide range of activities for teaching skills for meetings, negotiations and oral presentations.

New published material was evident not only in the Book Exhibition but also in the presentations. A new series (3 levels) on "Conversation" by Marion Geddes and Gillian Sturtridge reflects research on discourse analysis in focusing on conversation management techniques.

Another theme which emerged at the conference was a new approach to grammar: the Hornby Trust Lecture given by Henri Adamczewski (Université de la Sorbonne Nouvelle) entitled "The Decipherment of English Grammar" aimed to show the inadequacy of descriptive grammar for the purposes of language teaching.

Presentations on "The process of going open" (admitting all races to formerly white Teachers' Colleges in S.Africa) and "The Video is Fawltly - do they get it?" (ways of exploiting English humour particularly through video) offered variety in an otherwise fairly intensive programme. Other alternatives would have been a description of an EFL course based on "the World of Lewis Carroll", "We are your colleagues: lesbians and gays in EFL", the dilemma of research into language needs of university students - "Who is telling the truth - the students or professors?", "RAILSPEAK for Channel Tunnel train drivers", and "From Marks & Spencer to Madonna: the key to culture in today's curriculum"! The choice was overwhelming - no time to attend them all unfortunately.

All good things must come to an end, and so it was with the CRAPEL/IATEFL visit! An eventful trip home (ask what happened at Tournai and Bruxelles Noord next time you see one of us) but that's another story!

**INTERCULTURAL COMMUNICATION:
SOVELTAVAA KIELITIEDETTÄ TAMPEREELLA
13. - 14.11.1992**

ALOITTELEVAN OPISKELIJAN NÄKÖKULMA

**Taina Neuvonen
Jyväskylä**

Suomen soveltavan kielitieteen yhdistyksen AFinLA:n vuotuinen syys-symposium järjestettiin tällä kertaa Tampereella 13. - 14. marraskuuta. Päivien kokoavina teemoina olivat: suomi vieraana kielenä, kirjoitettu diskurssi, erityisalojen kieli, kulttuurienvälinen viestintä sekä kieli ja kansainvälistyminen. Näiltä aloilta pidettiin kolmisenkymmentä rinnakkaista esitelmää, joista sai valita kiinnostuksensa kohteet.

Kirjoittajalle, joka on aloittanut soveltavan kielitieteen opinnot kulvana syksynä, symposium oli debyytti akateemiseen maailmaan varsinaisten opiskelujen ulkopuolella. Tampereen ohjelma vaikutti hyvin mielenkiintoiselta, eivätkä ennakkoodotukset tuottaneetkaan pettymystä. Jyväskylään palatessa pääni oli täynnä mielenkiintoisia ajatuksia ja kysymyksiä. Hämmästyttävää, miten paljon erilaisia tutkimuskohteita ja aihepiirejä mahtuu soveltavan kielitieteen otsikon alle.

Symposiumin ensimmäinen esitelmäitsijä oli professori Donal Carbaugh, joka kertoi havainnollisesti, kuinka kommunikoinnin muodot ovat hyvin kulttuurisidonnaisia, ja kuinka hiljaisuutta arvostetaan hyvin eri tavoin eri kulttuureissa. Professori K. S. Sitaram korosti ajatusta, jonka mukaan kulttuurienvälisessä vuorovaikutuksessa tulisi oppia näkemään erilaisten uusien asioiden kauneus. Samoin Sitaramin mukaan kulttuurierojen sijasta tulisi etsiä kulttuuriyhtäläisyyksiä, sillä ne auttavat lisäämään suvaitsevaisuutta ja yhteisymmärrystä: osatakseen arvostaa

toista kulttuuria, on ensin opeteltava tuntemaan omansa.

Suomea vieraana kielenä ja kulttuurina

Maisa Martin on tutkinut ulkomaalaisten suomen kielen oppijoiden näkemyksiä suomen taivutusmuotojen tuottamisprosessistaan, tutkimusmenetelmänä introspektio. Martin vertaili tutkimustuloksiaan MacWhinneyn teoriaan lapsen kielenomaksumisesta, jonka mukaan kielenoppija käyttää ilmauksia tuottaessaan mekaanista prosessointia, yhdistämistä sekä analogiaa. Martinin koehenkilöt eivät ilmoittaneet käyttävänsä yhdistämistä taivutusmuotoja tuottaessaan. Yleisin tapa näytti olevankin analogia, joka MacWhinneyn mukaan on huonoin ja viimeisenä keinona käytetty. Voidaan ehkä olettaa, että aikuisille analogiset prosessit ovat helpompia kuin lapsille ja että analogia toimisi suomen kielessä paremmin kuin monessa muussa kielessä.

Minna Suni esitteli tutkimustaan vietnamilaisen suomenoppijan ja syntyperäisen suomenpuhujan keskusteluissa esiintyneistä merkitysneuvotteluista, eli jaksoista, joiden aikana osapuolet koettavat päästä yksimielisyyteen jonkin ymmärtämisen esteeksi nousseen ilmauksen merkityksestä. Kun kielenoppimisen alkuvaiheessa vastuu ymmärtämisen esteen selvittämisestä on syntyperäisellä kielen puhujalla, kielikyvyn lisääntyessä oppija itse ottaa vastuuta esteen selvittämisestä.

Marja-Terttu Storhammar esitteli tutkimustaan foreigner talk'in yhdestä osaluueesta, opettajan puheesta (teacher talk). Storhammar on vertaillut opettajien puhetta ulkomaalaisille suomen kielen kursseilla sekä samojen opettajien puhetta heidän opettaessaan suomalaisia. Tutkimuksen mukaan opettajat käyttävät suomalaisille puhuessaan yleispuhekieltä, mutta ulkomaalaisille opetus tapahtuu yleiskielellä. Onkin aivan ymmärrettävää, että vieraskieliset opiskelijat usein kertovat, että heillä on vaikeuksia ymmärtää muiden kuin opettajan puhetta.

Maija Grönholm selosti tutkimustaan kaksikielisten kuntien ruotsinkielisten peruskoululaisten kirjoittamista suomenkielisistä aineista. Grönholm on erityisen kiinnostunut taustan (ikä, sukupuoli, aikaisempi koulumenestys, vanhempien koulutus ja varallisuus) vaikutuksesta vieraan kielen oppimiseen. Vieraan kielen oppimisessa sukupuoli näyttää olevan vähemmän tärkeä taustamuuttuja kuin äidinkielen kohdalla. Vaikka esimerkiksi neljäsluokkalaisten tyttöjen äidinkielen sanavarasto on monta kertaa suurempi kuin poikien, vieraassa kielessä erot ovat hyvin pieniä. Grönholm heitti myös ilmoille kysymyksen, miksi ruotsinkielisillä ala-asteilla pojat ovat parempia kuin tytöt, myös äidinkielessä. Suomenkielisissä kouluissahan tilanne on päinvastoin. Toinen selvittämätön kysymys oli, mistä kuudennella luokalla havaittava kielenkehityksen aallonpohja johtuu. Vanhempien sosioekonomisella taustalla ei Grönholmin näkemyksen mukaan näyttänyt olevan suurta merkitystä kielenoppimisessa.

Oppimateriaalia suomalaisen kulttuurin ominaispiirteiden tiedostamiseen esitteli työryhmä Eija Aalto, Hannele Dufva ja Pirkko Muikku-Werner. He käsitelivät kulttuurin määritelmien moninaisuutta ja moniselitteisyyttä ja esittelivät erilaisia käytännön tehtävätyyppejä, joilla voi lisätä kulttuuritietoisuutta.

Kansainvälistyvää kielenopetusta

Kansainvälistyminen ja kielenopetus -otsikon alle oli koottu esitelmiä, jotka käsitelivät mm. oppimateriaalia, kielitietoisuutta sekä kielitaidon mittaamista. Viljo Kohosen esitelmän aiheena oli kielenopetuksen kehittäminen. Muuttuvat oppimista ja tiedonkäsitykset, yhteiskunnan muutosprosessit ja kansainvälinen kehitys asettavat kielenopetuksen kehittämiseksi muutospaineita. Opettajaa ei enää nähdä niinkään tiedon jakajana, vaan oppimisen ohjaajana. Oppijan rooliin liittyy vastuullisuus omasta oppimisesta; hänen täytyy itse suunnitella, toteuttaa ja arvioida oppimistaan. Kohosen mukaan myös yhteistoiminnallinen oppiminen on nousmassa yhä keskeisemmäksi. Tällaisiin oppimistavoitteisiin pyrkivää kielenopetusta voidaan parhaiten toteuttaa yhteistyönä, jossa oppilaitoksen opettajat muodostavat tukiryhmiä, tutkivat kirjallisuutta ja pohtivat yhdessä opetustyönsä kehittämistä.

Ewald Reuter esitteli kulttuurienvälistä ymmärrystä kehittävää saksan kielen oppikirjaa "Sprachbrücke", ja Kirsi-Marja Marnela kertoi kielitaidon tärkeydestä korkeakouluopetuksessa. Brigitte Reuter esitteli korkeatasoista saksalaista kaupallisen saksan kielen tutkintoa (PWD) ja vertaili Goethe-instituutin ja Tampereen yliopiston järjestämiä valmennuskursseja tutkintoa varten.

Hannele Dufva valotti kielitietoisuuden käsitettä ja esitteli tehtävätyyppejä, joiden avulla oppija tehdään tietoiseksi paitsi itse kielestä, myös sen käytöstä vuorovaikutuksessa ja kulttuurin merkityksestä kieltä käytettäessä. Hans Nordström oli ottanut aiheeseen yhden kulttuurienvälisen kommunikoinnin muodon eli kulttuurienvälisen huumorin. Vaikka huumori voi vapauttaa tunnelmaa, rikkoa muureja ja rikastuttaa kanssakäymistä, väärinsuunnattuna tai -ymmärrettynä se voi aiheuttaa vakavia yhteentörmäyksiä. Deborah Ruuskanen käsittelee kääntäjien

ongelmia ja selviytymisstrategioita niissä tapauksissa, joissa lähdekielen sanalle ei näytä löytyvän vastaavaa käsitettä kohdekielen kulttuurissa.

Liisa Löfman käsitteli symposiumin teemaa: tutkimusalaa, josta käytetään nimeä Intercultural Communication (ICC). Löfman kertoi ICC:n tutkimuskohteista, alkuperästä, tutkimisen syistä, alalle tyypillisistä termeistä sekä esitti ICC:n täyttävän kaikki uudelta tieteeltä vaadittavat kriteerit. Lopuksi hän totesi, että

vaikka ICC on äärimmäisen poikkitieteellistä, on se kuitenkin kehittämisen arvoisen omana alueenaan.

Kuunneltuani kaksi päivää esitelmiä soveltavan kielitieteen alueelta, huomasin olevan ylpeä siitä, että saan opiskella alaa, jolla on tarjottavana todella paljon ajanmukaista, monia osapuolia hyödyttävää tietoa. Ehkä minäkin saan tulevaisuudessa olla lisäämässä yksilöiden ja yhteisöjen välistä yhteisymmärrystä ja kaikkia tyydyttävää kanssakäymistä...

A POSTGRADUATE'S VIEW: SOME CHALLENGES TO UNIVERSITY EDUCATION

Hanna Niiranen
Savonlinna School of Translation Studies

We live in an alien world because the prospects we took for granted yesterday do not exist any more today. We witness a time of rapid social change when the barriers between and within nations are breaking and the future is uncertain. We have become globally more interdependent, but we have also become more dependent in relation to each other.

It is not only the universal upheavals that intimidate us today. At the same time we see the social and cultural organizations undergo fundamental changes in our culture as well as in many others. The universities are not outside this phenomenon. In fact, they should find themselves in the forefront of development in order to face the challenges of changing society. As Viljo Kohonen said it: "Exploration does not mean looking for new countries but discovering the old ones in a new light."

A group of people got together to discuss these and related problems on Friday,

November 13th, at a pre-conference workshop of the AFinLA symposium 1992 at Tampere University. The topic was "Education for Careers in Intercultural Communication" and the discussion was organized by Sonja Tirkkonen-Condit. The participants of the workshop agreed that it seemed relevant to focus our conversation on the integration of language studies into discipline studies at university level.

My intention here is to review some of the ideas expressed in the workshop. We all agreed that language is at the heart of communication so much so that all university education could profit from language studies. For only a few of us language is an object as such; for most it is an instrument which we have to pitch or tune to the right tone in order to produce clear and precise thoughts. It is only logical to assume that clear thinking patterns presuppose good language skills. If so, what are the challenges for university language education and training?

In order to answer that question the following points were considered important: First, I would claim that by compartmentalizing knowledge and by dividing it into more and more specialized and sophisticated structures the educators in our culture lower the self-respect of the students. Competence can only be achieved in a very narrow field. To convert this trend we should learn to integrate education in different disciplines. This would mean giving the students the tools for finding their own information, and for learning to apply general principles since we cannot hope to teach everything. Only in this way could the students achieve self-confidence and professional pride that they need.

Second, with prospects of the EC facing us (poor) English is not enough. One or two other European languages should form part of the students' syllabus so that they can learn to understand different cultures in the EC area but also further away. Again, it should be emphasized that instead of competence, which is such an elusive concept, we should rather teach an awareness of cultural differences to give the learner the tools to discover endemic features not only of different foreign cultures but also of one's own. Intercultural awareness becomes important from the point of view of intercultural co-operation. Even inside the EC area the cultural differences can be wide enough to cause commercial negotiations to collapse. This is what future engineers need to understand.

Third, the universities do not have to become commercial institutes, but, nevertheless, they should learn to face more openly the needs of society in relation to employment and job prospects. This is because the present society cannot afford to educate for unemployment. For example, a three-year diploma (BA) in translation studies does not match the requirements of often highly specialized translation careers. After all, we should not be too optimistic

about careers for intercultural communication since we do not know what will happen in the future. This stance was taken especially by Jorma Tammola.

Fourth, with the limited financial resources the universities should give the students opportunities to try out their creative potential: instead of examinations which emphasize rote learning the students could produce essays, evaluations, and summaries. They could even be actors and poets. This is what Viljo Kohonen referred to as 'portfolial assessment' in his lecture. The students should be able to plan and assess their own learning. They should be allowed to combine meaningful interdisciplinary learning modules according to their own interests. This would assist them in their later professional lives.

Fifth, the universities should encourage the students to engage in meaningful research, because research is what makes the universities what they are. Only then will the universities bequeath to future generations a form of development that incorporates the cultural dimension.

Sixth, in addition to working individually, the universities should offer the students opportunities to engage in disciplined collaborative work. This is because social skills are an important part of one's professional image, especially in today's intercultural world.

Seventh, the universities should make students more accustomed to taking responsibility. This would mean recognizing and setting aims, trying to achieve them, perceiving alternative solutions to problems, making one's own choices, making agreements and keeping them.

To be able to face all these challenges requires an ability to make changes in relation to the self-image that we have

adopted: who we think we are when we consider our self-confidence and ability to take responsibility and initiative, but also as regards the interactive skills of the educator and the learner. Next, we also need to make changes in terms of the learning process and the underlying philosophical assumptions. As Jari Lehtonen mentioned in his talk, the way we perceive reality and conceptualize knowledge has a crucial influence on how we think and act as individuals or as a community. And finally, we need to make

changes in terms of the learning tasks since learning takes place through the process of perceiving problems, incubating and responding to them. All this is reflected by the experiences of the learner who thinks and ponders, conceptualizes and applies knowledge. As a consequence, from this emerges a new awareness of the learner as an independent, active and responsible person who does not only respect himself as a professional, but also learns to appreciate the beauty of alien worlds.

POIMINTOJA KASVATUSTIETEEN PÄIVILTÄ **Kasvatustieteen päivät 26. - 28.11.1992 Oulussa**

Sirkka Laihiala-Kankainen
Korkeakoulujen kielikeskus

Kasvatustieteen päivät pidettiin marraskuun lopulla Oulun yliopistossa. Päivien yleisteemaksi oli valittu koulutus muuttuvassa yhteiskunnassa. Yleisesitelmien lisäksi koulutuksen ongelmia käsiteltiin vakiintuneen tavan mukaan yksityiskohtaisemmin teemaryhmissä, joita oli kaikkiaan seitsemän. Keskityn seuraavassa pääasiassa kielen ja kulttuurin tutkimusta sivuaviin aiheisiin sekä koulutuksen kansainvälistymiseen liittyviin ongelmiin.

Eurooppa-ulottuvuus

Kasvatustieteen päivät avasi Kasvatustieteellisen seuran puheenjohtaja professori Reijo Raivola, jonka esitelmän aiheena oli Eurooppa-ulottuvuus koulutuksessa. Raivolan näkemyksen mukaan Euroopassa vallitsee tällä hetkellä useita vastakkaisia tendenssejä, jotka vaikuttavat myös koulutuspolitiikan kehitykseen. Vahvistetaanko kansallista identiteettiä vai pyritäänkö 'eurooppalaisen' ihmisen luomiseen? Korostetaanko suunnittelussa

kansallista vai ylikansallista tasoa? Pyritäänkö individualismiin vai universalismiin? Koulutus voidaan nähdä sekä arvojen ja ideologioiden uusintajana että investointina.

Raivola totesi Euroopan yhteisön koulutuspoliittisten tavoitteiden rakentuvan jatkuvan taloudellisen kasvun periaatteelle. Teknologinen ohjaus ja tuotantokeskeinen ideologia ovat olleet keskeisessä asemassa koulutuksen suuntaviivoista päätettäessä. Koulutuspoliittisten toimenpiteiden seurauksena koulutettujen ja kouluttamattomien välinen ero on koko ajan kasvamassa. Vaihtoehtoinen koulutusvisio olisi Raivolan mielestä kestävä kehityksen tie, jossa koulutukselle asetetaan monipuolisempia tavoitteita.

Ollaanko Euroopassa matkalla kohti yhtenäistä koulutusjärjestelmää? Raivolan mukaan koulutuksen kesto ja opetus suunnitelmien sisällöt ovat ajan mittaan käytännössä yhdenmukaistuneet monissa Euroopan maissa. Euroopan yhteisöön

liittyminen ei Raivolan mielestä toisi suomalaiseseen koulutuspolitiikkaan suuria muutoksia. Ne kehitystrendit, jotka suomalaisessa koululaitoksessa ovat jo alullaan - mm. vieraskielisen opetuksen tehostaminen, suoritusperusteisuuden ja tulosohjauksen kasvu - tulevat voimistumaan entisestään. Mahdollisina negatiivisina seurausvaikutuksina Raivola mainitsi tieto-aidon ja varojen kulkeutumisen Euroopan yhteisöön päin, olemassaolevien resurssien uudelleen järjestelyn Suomessa ja kansallisten projektien vähenemisen.

Raivolan kannanotto kielikysymykseen oli selkeä. Monikielisyttä pidetään tärkeänä Euroopassa ja se tulee säilymään. Tästä syystä kieltenopetus on suurten haasteiden edessä.

Euroopan yhteisön koulutuspolitiikkaa käsitteli myös Jari Vilén (Oulun yliopisto), joka toimii Suomen akatemian tutkijana Brysselissä. Hän tarkasteli Euroopan yhteisön kannanottoja siirtolaisten koulutukseen. Euroopan yhteisön maissa on tällä hetkellä (virallisesti) 12,8 miljoonaa siirtolaista, joista kaksi kolmasosaa on Euroopan ulkopuolisista maista, pääasiassa Afrikasta. Vilénin selvitysten mukaan Suomi ja Pohjoismaat ovat ulkomalaisopetuksessa pidemmällä kuin Euroopan yhteisön maat, jotka kiistelevät koulutusta koskevien direktiivien (vuodelta 1977) tulkinnasta: onko väestön omalla kielellä annettava opetus otettava ohjeellisenä vai sitovana?

Siirtolaisuuden ongelmia käsiteltiin useissa teemaryhmän esitelmissä. Koska aikaa oli varsin vähän ja esitelmiä runsaasti ei yksittäisiin tutkimushankkeisiin voitu syventyä kovinkaan perusteellisesti. Seuraavassa joitakin poimintoja mielenkiintoisimmista tutkimusaiheista.

Sulatusuunista salaattikulhoon

Vähemmistöjen koulutuksen ongelmia Ruotsissa esittelivät Vuokko Hilmola (Tampereen yliopisto) ja Leena Ruotonen (Jyväskylän yliopisto). Hilmola on tutkinut Ruotsin kouluopetuksen siirtolaispoliittisten tavoitteiden toteutumista, Ruotonen sulauttamista ja monikulttuurisuutta Ruotsin koululaitoksessa.

Asennoituminen siirtolaisiin on tutkijoiden mukaan ajan mittaan muuttunut. Aina 60-luvun alkupuolelle saakka siirtolaisuus koettiin ongelmaksi, jonka ratkaisemiseen pyrittiin "sulatusuuni"-mallin pohjalta: tavoitteena oli valtakulttuurin kielen hallinta niin pian kuin mahdollista, oman kielen ja kulttuurin unohtaminen ja sopeutuminen uuteen valtakulttuuriin. Myöhemmin siirtolaisiin alettiin suhtautua suvaitsevammin, mutta integraatiota pidettiin edelleen keskeisenä; toisen sukupolven oletettiin jo täysin sopeutuvan valtakulttuuriin. Vasta 70-luvulla ajattelu-tapa on olennaisesti muuttunut. Etnisten vähemmistöjen arvo ja oikeudet tunnustetaan, vaikka asenteita ja ennakkoluuloja onkin vaikea muuttaa. Tavoitteena on kaksinkertaisen identiteetin - etnisen ja kansallisen - säilyttäminen. Tällaista lähestymistapaa on kuvattu "salaattikulho"-mallina: erilaisuus on normaalia ja kulttuurista rikkautta, erilaiset yksilöt muodostavat mielenkiintoisen yhteisön, jolla on yhteiset kansalliset arvot.

Mitä ja miten voimme oppia muista kulttuureista? Onko todellinen vuorovaikutus ja yhteistyö kahden erilaisen kulttuurin välillä mahdollista? Tämantapaisia ongelmia teemaryhmässä pohti mm. Jaana Kuusela (Jyväskylän yliopisto), joka tutkii kasvamista Iriadamant-kylässä osallistumalla itse yhteisön elämään.

Riittääkö koulutus ja kokemus kohtaamaan uudet asiakasryhmät, esimerkiksi

pakolaiset, kahden kulttuurin perheet ja paluumuuttajat? Kysymyksen asetti Jussi Tukiainen esitellessään kokemuksia perheneuvolatyöstä Kymenläänissä.

Monikulttuuriseen kasvatukseen

Teemaryhmän "Monikulttuuriseen ja moniarvoiseen kasvatukseen" vetäjänä toiminut professori Pertti Toukomaan totesi hyvän äidinkielen taidon luovan pohjan vahvalle identiteetille; tästä syystä myös ulkomaalaisten lasten perusoikeuksiin kuuluu opetus omalla kielellä. Vastaavasti oman kulttuurin tunteminen ja arvostaminen on perustana toisen kulttuurin hyväksymiselle. Koulujen kansainvälisyyskasvatusta heikentää Toukomaan mielestä tällä hetkellä vieraiden kulttuurien puutteellinen tuntemus. Monikulttuurisuus olisi nähtävä positiivisena asiana, josta on paljon opittavaa.

Apulaisprofessori Pirkko Liikanen (Jyväskylän yliopisto) esitteli Suomen Akatemian rahoittamaa The Unesco Associated Schools -projektia, jonka tavoitteena on kehittää ja elvyttää opettajankoulutuksessa kansallista ja kansainvälistä kulttuuri-identiteettiä vahvistavia opintokokonaisuuksia ja lisätä kansainvälisyyskasvatuksen osuutta opettajankoulutuk-

sessä. Liikasen johdolla on valmistunut myös useita kansainvälisyyskasvatukseen liittyviä opinnäytetöitä, mm. Marja-Kristiina Lerkkasen "Kansalliset imagot ja stereotyyppiat pohjoismaisessa kontekstissa" ja Kari Laitisen "Ihmiskäsitys ja vähemmistöennakkoluulot". Monista mielenkiintoisista tutkimusaiheista teemaryhmässä mainittakoon vielä Eeva-Liisa Kronqvistin (Oulun yliopisto) saksalais-suomalaisten nuorten identiteettiongelmia käsittelevä tutkimus.

Tämänvuotisten kasvatustieteen päivien anti oli kaiken kaikkiaan hieman sekalainen. Jälkeenpäin on eniten jäänyt mieltä askarruttamaan professori Torsti Kivistön vaikuttava esitelmä ihmiskuvan tulevaisuudesta. Hänellä oli selvä sanoma myös humanisteille: samalla tavalla kuin kasvi- ja eläinlajien, myös kielten ja kulttuurien häviäminen merkitsee maapallon köyhtymistä.

Seuraavat kasvatustieteen päivät järjestetään Jyväskylässä 15.-17.6.1993 osana Kasvatustieteiden tutkimuslaitoksen 25-vuotistapahtumia. Päivien teemoina ovat silloin eurooppalainen opetussuunnitelmatutkimus sekä oppiminen, arviointi ja tutkinnot koulutuksessa.

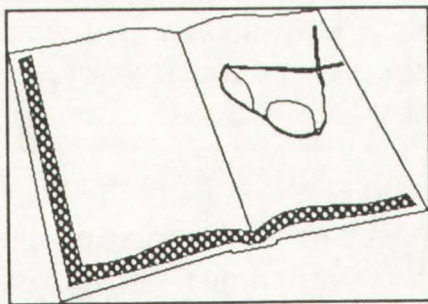
KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUS TIEDOTTA

VUODEN 1993 OPPIMATERIAALIAPURAHAT

Korkeakoulujen kielikeskus myöntää apurahoja korkeakoulutasoiseen kielenopetukseen soveltuvien oppimateriaalien laadintaa varten. Etusija annetaan uusien opetusideoita kehitteleville hankkeille. Apurahaa voi anoa joko yksittäinen henkilö tai työryhmä. Apurahojen suuruus on riippuvainen suunnitellun oppimateriaalin laajuudesta, mutta suurin yhdelle laatijalle kerralla myönnettävä apuraha on 5000 mk. Apurahan avustuksella laaditut materiaalit julkaistaan Korkeakoulujen kielikeskusken oppimateriaalisarjassa.

APURAHOJEN HAKUAIKA PÄÄTTY

28.2.1993



Apurahoja haetaan lomakkeella, jonka saa KKKK:n kansliasta (puh. 941 - 603 530; fax: 941 - 603 521). Hakemukset palautetaan osoitteella Korkeakoulujen kielikeskus, Jyväskylän yliopisto, PL 35, 40351 JYVÄSKYLÄ.

Nauhoitepalvelu tiedottaa

UUSIA ÄÄNITTEITÄ



Englanti

BBC YOUR WORLD

41/92 To Catch A Monster:

How Do Police Track Serial Killers?

13'58"

From Jack the Ripper to Hannibal Lector, people are fascinated by the serial killer. But lack of motive and the ferocity of attacks often hinders the police when they try to catch these murderers. In the U.S.A. this has led the F.B.I. to set up a Behavioural Science Unit to help police forces track down repetitive killers. The police in many countries use the new techniques developed by this unit as well as traditional detective methods.

42/92 Coping with Currency Crises

14'

When the British pound and the Italian lire left Europe's Exchange Rate Mechanism recently, many politicians blamed the currency speculators. Money was being moved in and out of currencies too easily, they claimed, with disastrous effects on economic stability. But were currency speculators and new trading methods really at fault, or must central banks and politicians themselves take some of the blame?

43/92 Childhood Trauma

14'

When a crime is committed or a disaster occurs, we tend to think of the effect on adult victims. We think of people who can talk about their experiences and ask for help in coping with what's known as 'post-traumatic stress'. But what if the victim is a child? He or she may be too young to put complex feelings into words - or even to speak at all...

44/92 The Search for Life on Other Worlds

13'52"

Five hundred years ago Cristopher Columbus met people in the "New World" for the first time. When we next discover people - or things - on a new world it's very likely that it won't be our own. The possibility that intelligent life might exist elsewhere in the Universe has been a source of wonder for thousands of years, and the American space agency NASA recently launched the latest phase of its Search for Extra-terrestrial Intelligence, or SETI. It's the most thorough and far-reaching attempt ever to find life on another planet...

SCIENCE MAGAZINE

43/92 A Recipe for A Carbon Onion**5'15"**

The discovery of fullereness - the extraordinary "cages" of carbon atoms - sparked off intense research into these molecules. The latest one to be described is also the most exotic. Daniel Ugarte has discovered how to make nests of fullereness, one inside another, rather like an onion...

43/92 A Telephoto Lens in Space**5'45"**

A group of astronomers which set out to take photographs of a cluster of distant galaxies has obtained images of an object lying behind them. The galactic cluster acted like a telephoto lens, focusing the light from the object by a phenomenon called gravitational lensing...

43/92 Nerve Deafness - A Reversible Condition?**13'20"**

Hearing loss is a common problem for people as they get older. This kind of hearing impairment - sometimes called nerve deafness - can also result from long-term exposure to high noise levels and from the action of some powerful antibiotics...

44/92 The Latest Gene Map**6'50"**

Scientists have already succeeded in mapping part of the human genetic material - chromosome 21 and the Y chromosome. Now a team of French and Canadian scientists have published a different kind of map of the whole genome...

44/92 Science in China**4'48"**

Chinese science may have produced gunpowder and printing, but little is known about the current state of research there. Philip Ball, an assistant editor at the journal 'Nature' has just spent several weeks touring scientific institutions in China...

44/92 Jupiter Observed**3'32"**

Sam Durance of John Hopkins University in the US has spent more than ten years working on HUT - the Hopkins Ultra-Violet Telescope. When HUT was launched into orbit aboard the NASA space shuttle, Dr Duraance went with it. The telescope has been used to view spectacular aurora displays on the giant planet Jupiter. Sam Durance described his unique experience...

44/92 How to Name an Object**9'30"**

Imagine being able to see a familiar object but not being able to put a name to it. That's the sort of problem experienced by people with 'visual agnosia', which is brought about when part of the brain is damaged. One such sufferer is helping scientists in Canada to get an insight into the way the brain recognizes objects and assigns names to them...

BBC TOPICAL TAPES SPECIALS

TRAVEL BEYOND 2000

1. The Battleground - Can we Stop our Towns and Cities Grinding to a Halt? 6'06"
2. The Car of the Future - Will it Be Powered by Electricity or Two-stroke Engine? 6'
3. Public Transport - Are Trams and Buses Taking New Directions? 6'01"
4. Forever Green - Can Unspoilt Countries Stay that way? 6'
5. On the Right Track - Is the Train Making a Comeback? 5'56"
6. The Big Haul - How will Freight and Cargo Move with the Times? 6'05"

Scripts available!

Price: 100 Fmk / cassette (Parts 1 - 6)
115 Fmk / reel-tape

Tiedustelut ja tilaukset:

Anna Kyppö, puh. 941-603 525, Fax 941-603 521

COMMUNICATION²⁵

Kielikoulutuksen ideapäivä 10.2.1993 Helsingissä

yri­ty­sten kielikouluttajille, opettajille ja viestinnästä vastaaville

Seminaari­ai­heita ovat mm.

- Mind Mapping - viitekehukset kommunikoinnin pohjana
- Neurolingvistisen ohjelmoinnin uusimpia sovelluksia kielikoulutuksessa
- Finnish Foreign Language Inter-Cultural Communication: the State of the Arts
- Paneelikeskustelu:
Vieraiden kulttuurien kohtaaminen käytännön työssä - yritysten edustajat kertovat

Esiintyjinä koulutuksen, viestinnän ja yritysmaailman asiantuntijoita.

Seminaarin hinta 1400,- sisältää lounaan ja materiaalit

Ilmoittautumiset: FINTRA,

puh. (90) 659 322, fax (90) 607 527

PL 341 (Munkkisaarencatu 2), 00151 Helsinki

Lisätietoja antaa koulutussuunnittelija Päivi Laine,
puh. (90) 659 322.

Ilmoittautumislomake s. 34.



FINTRA

KANSAINVÄLISEN KAUPAN KOULUTUSKESKUS
THE FINNISH INSTITUTE FOR INTERNATIONAL TRADE

2. Zirkular

Kolloquium
Persuasive Texte in der Presse
am Germanistischen Institut der Universität Helsinki
17.-18. Mai 1993

Im Mittelpunkt des Kolloquiums stehen verschiedene Methoden und Ergebnisse der Analyse bewertender Texte in der Massenkommunikation. Bisher liegen rund 30 vorläufige Teilnahmemeldungen aus Finnland, Deutschland, Schweden, Bulgarien, der Schweiz, den Niederlanden und Rußland vor; u.a. haben ihre Teilnahme zugesagt: Dr. Kirsten Adamzik (Genf), Prof. Dr. Klaus Brinker (Hamburg), Prof. Dr. Josef Klein (Koblenz), Dr. Ulrich Püschel (Trier), Prof. Dr. Barbara Sandig (Saarbrücken), Prof. Dr. Bernd Spillner (Duisburg), Prof. Dr. Erich Straßner (Tübingen). Konferenzsprachen sind Deutsch und Englisch.

Die bisher angemeldeten Vortragsthemen lassen sich drei Hauptbereichen zuordnen:

- 1) Geschichte der (persuasiven) Pressekommunikation
- 2) methodische Grundlagen einer linguistischen und argumentationstheoretischen Analyse von persuasiven bzw. bewertenden Presstexten
- 3) kontrastiver bzw. interkultureller Vergleich von Presstexten in verschiedenen Sprachen und Kommunikationskulturen

Insbesondere zum ersten und dritten Themenschwerpunkt sind noch weitere Vortragsangebote willkommen. Annahmeschluß für Vortragsangebote (bitte mit druckfertigem Abstract in der Länge einer A 4-Seite) ist der 18. Januar 1993, Teilnahmemeldungen sind noch bis zum 1. März 1993 möglich. Es ist vorgesehen, eine Auswahl der Beiträge in einem Konferenzband zu publizieren.

Die Konferenzgebühr wird voraussichtlich 200 FIM betragen. Durch die Veranstalter können keine weiteren Kosten für die Reise und Unterkunft übernommen werden.

Alle Fragen zur Organisation der Reise und Unterkunft richten Sie bitte an das Reisebüro CONGRESS TEAM, dessen Informationsblatt beiliegt.

Bei Fragen zum Inhalt und Ablauf des Kolloquiums wenden Sie sich bitte unter der oben angegebenen Adresse an Dr. Hartmut Lenk.

Anmeldebogen auf S. 35-36.

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE**SECOND SUMMER INSTITUTE IN ENGLISH
AND APPLIED LINGUISTICS****SECOND LANGUAGE ACQUISITION:
PERFORMANCE AND COMPETENCE****19 – 30 July 1993***Academic Director: Gillian Brown**Contributors include:*

Vivian Cook	Jacquelyn Schachter
Sir John Lyons	Larry Selinker
Paul Meara	Noel Sharkey
Philip Riley	Elana Shohamy

For information and application forms, contact:
University of Cambridge Board of Continuing Education,
Madingley Hall, Madingley, Cambridge CB3 8AQ, England
Fax: +44 954 210677 Tel: +44 954 210636

The closing date for application is April 1993.



Baltimore TESOL '94

Call For Participation

The Twenty-Eighth Annual Convention and Exposition

Teachers of English to Speakers of Other Languages, Inc.

Tuesday, March 8 to Saturday, March 12, 1994
Baltimore, Maryland USA

DEADLINES:

Interest Section-Juried Proposals Due May 15, 1993

In Progress, Poster & Video Proposals Due August 1, 1993

Special "Early Bird" Prize Drawing: Submit your proposal by April 30, and be eligible for FREE TESOL '94 Registration drawing! Proposal must be received in TESOL Central Office by 5 pm on April 30 to be eligible. Three FREE registrations will be given away, so don't delay—send your proposal early!

Program Chair:

Beth Witt
Chinle Unified Schools
Chinle, Arizona USA

Associate Chair:

Charlotte Groff Aldridge
University of Maryland
College Park, Maryland USA

Local Co-Chairs:

Ron Schwartz
University of Maryland, Baltimore
Baltimore, Maryland USA

Keith Buchanan
Fairfax County Public Schools
Annandale, Virginia USA

Publishers' Sessions: A separate form for publishers' sessions is mailed with the Invitation to Exhibit from TESOL Central Office in late August. You must be a TESOL exhibitor to qualify for consideration for a publisher's session. The deadline is September 30, 1993.



8-DEC-1992

NEW JOURNAL ANNOUNCEMENT & CALL FOR PAPERS

The John Benjamins Publishing Company is starting a new international journal of linguistics called **FUNCTIONS OF LANGUAGE**.

FUNCTIONS OF LANGUAGE will explore the functional approach to the study of the language system and of texts-in-context. With reference to the functional and semiotic foundations of modern linguistics it will hold up for discussion theoretical issues and areas of linguistic description relevant to the linguistic community at large such as:

- * intrinsic versus extrinsic functionalism
- * the interaction between the paradigmatic and syntagmatic organization of the linguistic system
- * the relation between semantics, lexicogrammar and phonology
- * universality versus culture-specificity of linguistic organization
- * linguistic categorization
- * the relation between discourse and grammar
- * dynamic and synoptic perspectives on text and sentence
- * texture and structure of text
- * the semantic import of grammatical categories
- * the message structure of linguistic units
- * mood and transitivity
- * the relation between lexis and grammar
- * metaphorical processes in lexis and grammar
- * dialectal and register variation
- * the quantitative study of system and text

FUNCTIONS OF LANGUAGE will also promote the constructive interaction between theoretical and descriptive findings and applied research in such fields as educational and clinical linguistics, stylistics, translation studies, artificial intelligence, and communication studies.

Consulting Editor: M. A. K. Halliday

Editors:

Kristin DAVIDSE (University of Leuven)

Dirk NOEL (University of Antwerp)

Anne-Marie SIMON-VANDENBERGEN (University of Ghent)

Editorial Board:

Margaret Berry (Nottingham), John W. Du Bois (Santa Barbara) Jan Firbas (Brno), James R. Martin (Sydney) Stanley Starosta (Hawaii), Eija Ventola (Helsinki)

Advisory Board:

John Bateman (GMD, Darmstadt), James Benson (York University, Toronto) Christopher Butler (Nottingham), Frances Christie (Northern Territory University) Peter Collins (New South Wales), Frantisek Danes (Prague) Eirian Davies

(RHBNC, University of London), Martin Davies (Stirling) Robin Fawcett (University of Wales College of Cardiff) Peter Fries (Central Michigan University), Gordon Fulton (Victoria) William Greaves (York University, Toronto) Michael Gregory (York University, Toronto), Ruqaiya Hasan (Macquarie University), Hilary Hillier (Nottingham), Yoshihiko Ikegami (Tokyo) Daniel Kies (College of DuPage) Robert S. Kirsner (UCLA), Ronald W. Langacker (San Diego) Adrienne Lehrer (Arizona), Jay Lemke (CUNY) Christian Matthiessen (Sydney), William McGregor (Melbourne) Jan Nuyts (Antwerp), Fred C. C. Peng (ICU, Tokyo) Louise Ravelli (Wollongong), Erich Steiner (Universitt des Saarlandes) John R. Taylor (University of the Witwatersrand) Terry Threadgold (Monash University), Michael Toolan (University of Washington) Amy Tsui (Hong Kong), Anna Wierzbicka (Australian National University) Fang Yan (Tsinghua University)

All correspondence about contributions should be sent to one of the following addresses:

Kristin DAVIDSE,
 Dept. of Linguistics,
 University of Leuven,
 Blijde-Inkomststraat 21,
 B-3000 LEUVEN,
 Belgium
 Tel.: +32 16 284811
 Fax: +32 16 285025
 E-mail: KD%USERS%LW@ CC3.KULEUVEN.AC.BE

Dirk NOEL,
 School of Translation and Interpreting (HIVT),
 University of Antwerp,
 Schildersstraat 41,
 B-2000 Antwerpen,
 Belgium
 Tel.: +32 3 2169823
 Fax: +32 3 2481907
 E-mail: noel@banruc60.bitnet

Anne-Marie SIMON-VANDENBERGEN
 Dept. of English Language,
 University of Ghent,
 Rozier 44,
 B-9000 GENT,
 Belgium
 Tel.: +32 91 643787
 Fax: +32 91 644195
 E-mail: vdbergen@ engllang.rug.AC.BE

KIELIKESKUSUUTISIA 1992

	sivu/numero
10th Anniversary National Oral Skills Workshop Pearl Lönnfors - Gordon Roberts	2/10
14. internationale Arbeitstagung "Germanistische Forschungen zum literarischen Text" Peter Walther	5/7
A short guide to British university qualifications Deborah Mason	3/4
A year in Edinburgh: Assessing language needs Nannette Lindeberg - Pearl Lönnfors - Joan Nordlund	9/1
Developing teacher training for teachers of Finnish as a second language: some problems, ideas and principles Eija Aalto	12/10
Developing a new test - is it worth the effort? Deborah Mason	1/3
Finnish as a foreign language/second language: teacher training Hannele Jönsson-Korhola	8/9
Fonetiikkaa Suomessa - status quo 1992 Pertti Hurme	8/8
Hiljaisuutta ja keskustelua VAKKI-seminaarissa Reija Virrankoski	15/4
In search for systems and applications: from Sydney to Nottingham Eija Ventola	7/7
International conference on national foreign language policies Raija Markkanen	6/8
Kansainväliset kielikokeet Suomessa Ari Huhta	1/2
Language laboratory in foreign language teaching Andrzej Styrz	1/7
LTRC 92 Vancouverissa Ari Huhta	2/5
Lukeminen vieraalla kielellä - teoriaa ja käytäntöä Helena Valtanen	7/5
Mitä kielikeskusopetuksessa tapahtuu? Timo Sikanen	8/4
Mündliches Geschäftsdeutsch Sabine Ylönen	9/6
Second International Hamburg Congress on Business Communication Eva Stahlheber	24/1
SILC (Second Programme of In-Service Training for Language Centre Teachers)	5/1

Symposium on Stylistics in Written Subject-Oriented Texts Gerlinde Hardt-Mautner	1/6
Systemic-functional linguistics in Nottingham and Tokyo Eija Ventola	17/2
Teacher training in Swedish as a second language Gunilla Jansson	2/9
The use of heuristic problem solving methods to help students comprehend unknown content words in second language reading Anu Virkkunen	1/8
The state of SL/FL teacher training in Norwegian Else Ryen	14/9
The 13th Scandinavian Conference of Linguistics Päivi Sihvonen-Hautecoeur	13/2
Tieteellistä kirjoittamista äidinkielellä Minna-Riita Luukka	12/5
Uusi täydennyskoulutusohjelma SILC	1/1
Viestintää kulttuurien kesken Anna Mauranen - Hannele Dufva	4/5
Viittomakielestä ja kuurojen kulttuurista Kirsi Heiskanen	15/3
Von der Franziskaner-Predigt in die New Yorker Unterwelt Andreas F. Kelletat	11/4
Vähemmistökielten kohtalo vaakalaudalla? Pirkko Nuolijärvi - Sirkku Latomaa	8/10
XX ^E Congrès International de Linguistique et Philologie Romanes Päivi Sihvonen-Hautecoeur - Helena Häyrynen	6/6

KIRJAKATSAUS - BOOKS BRIEFLY

Deutschbedarf an finnischen Universitäten	18/5
EFL publications for language centre teachers: a browser's guide	17/10
Einverstanden	13/8
ESP Today: A Practitioner's Guide	22/2
Harjoitellaan!	20/2
Neuvottelutaito	13/6
Second language discourse	11/8
Svenskt fackspråk	15/10
Teaching Reading & Study Strategies at the College Level	20/9
The Dictionary of Acronyms and Abbreviations in Applied Linguistics and Language Learning	31/1
The Foreign Language Teacher's Suggestopedic Manual / Roolileikkejä kielellä	18/9

KIRJA-ARVOSTELU - BOOK REVIEW

Lauseet ja tilanteet	13/7
----------------------	------

LEHTIKATSAUS - REVIEW ARTICLE

EFL publications for language centre teachers: a browser's guide	17/10
--	-------

ENGLISH SUMMARY

Jopi Nyman from University of Joensuu discusses strategic interaction, or the scenario method of foreign language teaching, developed by Robert J. Di Pietro (1987), a prominent US linguist. The role of language as a medium of communication is emphasized in this method which is little known in Finland, and in which learners improve their language skills through scenarios they plan and perform. These scenarios aim at making the learners aware of potential communicative strategies in a given situation. The focus on discussion and reflection in language learning brings the scenario method close to cognitive theories of learning. The scenario plays used in teaching are distinct from traditional role play, as the communicative situation to be dealt with characteristically involves a built-in contradiction: the goals of the participants are not identical. The task of the learners is to explicitly discuss the potential strategies to be used. Actual classroom situation involves three phases: rehearsal, performance and debriefing. It has been shown that the method improves the oral skills of the learners, but the grammatical structures that they learn are not necessarily those aimed at in instruction.

COMMUNICATION

Kielikoulutuksen ideapäivä 10.2.1993 Helsingissä

Nimi _____

Arvo/ammatti _____

Tehtäväalue _____

Yritys/koulutuslaitos _____

Osoite _____

Puhelin toimeen _____ kotiin _____

Päiväys ___ / ___ 1993

Allekirjoitus _____

Palauta lomake osoitteella:

Kansainvälisen kaupan koulutuskeskus - FINTRA
PL 341 (Munkkisaarenkatu 2), 00151 HELSINKI

Lisätietoja: FINTRA/Kielikoulutus, puh. (90) 659 322



FINTRA

KANSAINVÄLISEN KAUPAN KOULUTUSKESKUS
THE FINNISH INSTITUTE FOR INTERNATIONAL TRADE

Kolloquium
Persuasive Texte in der Presse
am Germanistischen Institut der Universität Helsinki
17.-18. Mai 1993

Anmeldung

Bitte bis spätestens 1. März 1993
an das Germanistische Institut der Universität Helsinki,
Dr. Hartmut Lenk, PL 4, SF-00014 HELSINKI
Fax #358-0-191 30 69, senden!

Name, Vorname

Akademischer Grad / Titel

Adresse

Ich möchte einen Beitrag halten zum Thema: _____

Ort, Datum

Unterschrift

PERSUASIVE TEXTE
IN DER PRESSE

Helsinki, 17-18 Mai 1993

HOTELRESERVIERUNGSFORMULAR

Bitte senden Sie dieses
Formular bis spätestens
16. April 1993 an:
CONGRESS TEAM
AREA Travel Agency Ltd.
Postfach 227
SF-00131 Helsinki, Finnland
Telefon: Int. +358-0-176866
Telefax: Int. +358-0-654987

Bitte in Blockschrift oder mit Schreibmaschine ausfüllen.

Nachname		Vorname(n)		<input type="checkbox"/> Herr	<input type="checkbox"/> Frau
Titel		Institut			
Anschrift		<input type="checkbox"/> Arbeit	<input type="checkbox"/> Privat		
Postleitzahl		Ort		Land	
Telefon			Telefax		

Hotel Helka, Pohj. Rautatiekatu 23, SF-00100 Helsinki
 Einzelzimmer FIM 330
 Doppelzimmer FIM 430

Hotel Seurahuone, Kaivokatu 12, SF-00100 Helsinki
 Einzelzimmer FIM 290
 Doppelzimmer FIM 360

Anreisedatum _____ Abreisedatum _____
 Die Zimmerpreise gelten pro Zimmer und Nacht inkl. Frühstück.

Wir bitten um eine Anzahlung von FIM 250 bis spätestens 16. April 1993. Die Anzahlung wird an Ihr Hotel überwiesen und von der Endrechnung abgezogen.

Die Zahlungen sollten vorzugsweise durch Verrechnungsschecks in Finnmark (FIM) erfolgen, ausgestellt auf den Empfänger CONGRESS TEAM/Area Travel Agency Ltd.; Zahlungen in FIM können auch auf das Konto des CONGRESS TEAM/Area Travel Agency Ltd. überwiesen werden.

- Ich lege einen Verrechnungsscheck in Höhe von FIM _____ bei, ausgestellt auf den Empfänger CONGRESS TEAM/Area Travel Agency Ltd. Bitte beachten: Persönliche Schecks werden nicht akzeptiert.
- Die Summe von FIM _____ habe ich auf das Konto von CONGRESS TEAM/Area Travel Agency Ltd. überwiesen.
 Bank: Kansallis-Osake-Pankki (KOP), Helsinki, Finnland.
 Swift-Adresse: KOPI FI HH, Konto: 157130-15124.
 Bei Banküberweisungen geben Sie bitte den vollen Namen des Teilnehmers und das Kennwort 'Kolloquium' an.

Ihre Hotelreservierung wird nach Empfang des Anmeldeformulars und der Anzahlung von CONGRESS TEAM bestätigt.

Eine Rückerstattung der Anzahlung erfolgt bei Absagen bis zum 16. April 1993 in voller Höhe. Danach können keine Rückerstattungen garantiert werden. Absagen sollten dem CONGRESS TEAM schriftlich übermittelt werden.

Datum _____ Unterschrift _____

Tilaan Kielikeskustelua-lehden
vuodeksi 1993

Nimi: _____

Osoite: _____

Jyväskylän yliopisto

Korkeakoulujen kielikeskus

PL 35

40351 JYVÄSKYLÄ



ISSN 1236-1771
Pica-Paino Oy
1993

KIELI KESKUS TELUA

2/1993

Language Centre News

Kolumninvaltaajat	1
Nils Erik Enkvist - poimintoja kielitieteelliseltä matkalta Anu Halvari	2
Tunnetko AFinLA:n? Anu Halvari - Hannele Dufva	5
A year in Edinburgh: follow-up Nanette Lindeberg - Pearl Lönnfors - Joan Nordlund	7
Wirtschaft - Export - Marketing auf Deutsch Marja Pohjola - Gottfried Effe	10
Report on visit to Slovakia Ian Jasper - Anna Kyppö	15
TIEDOTUKSIA - INFORMATION	
SILC	18
Nauhoitepalvelu tiedottaa	19
Väitöksiä	42
ENGLISH SUMMARY	44